
PRZEDTANECZNIK (2) *sb m*

Oba e jasne, a pochylone.

sg N przedtãnecznik (1). ◇ pl N przedtãneczniczy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

W starożytnym Rzymie: przełożony kolegium Saliów, kapłanów Marsa, przywódca tańców obrzędowych (2) : Praesultor, Przedtanecznic/ wodzirey Praesul, Prełat/ to yełt/ naywyższy á nayłtárzy miedzy kápłány/ Martis/ który w táncu rey wodzil/ też Biskup. Mącz 365c.

Wyrażenie: »Martesowi przedtaneczniczy« (1): Praesul, Prełat/ Biskup miedzi duchowieństwem á kápłány/ Mártefowi które Sális zwano/ przedtaneczniczy Rey wodzący. Mącz 319b.

Synonim: wodzirej.

Cf [PRZEDTANECZNICZY]

RS